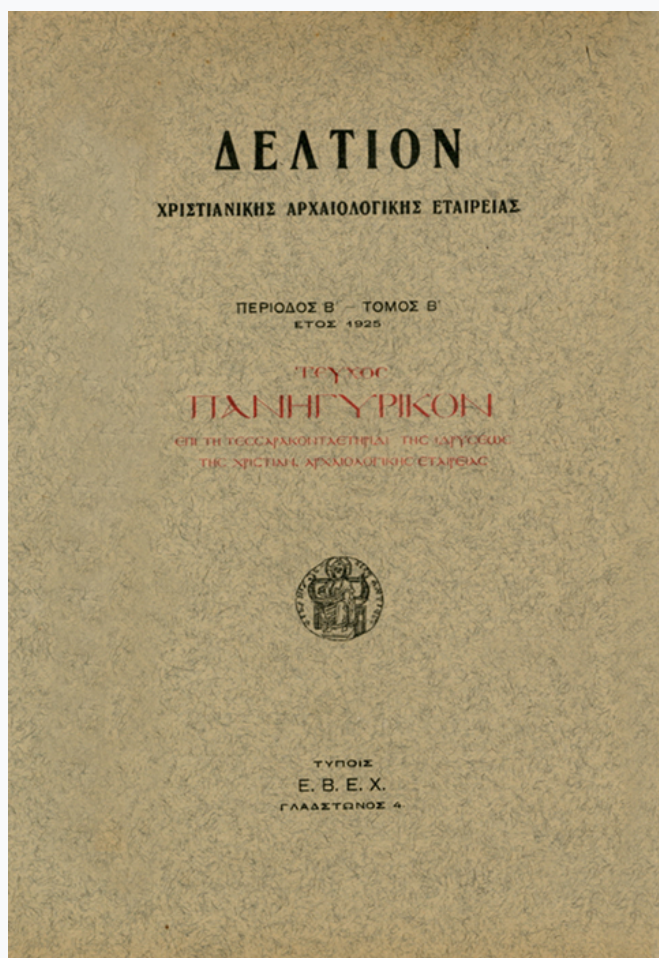

Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας

Τόμ. 2, Αρ. 1-2 (1925)

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1925), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β'. Πανηγυρικών επί τη τεσσαρακονταετηρίδι της ιδρύσεως της Χ.Α.Ε.

Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

doi: [10.12681/dchae.1305](https://doi.org/10.12681/dchae.1305)

Βιβλιογραφική αναφορά:

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ Χ. (2013). Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών Χρυσοστόμου. *Δελτίον της Χριστιανικής Αρχαιολογικής Εταιρείας*, 2(1-2), 82-83. <https://doi.org/10.12681/dchae.1305>

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

Αντιφώνησις του Μακαρ. Αρχιεπισκόπου Αθηνών
Χρυσόστομου

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ, ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ

Δελτίον ΧΑΕ 2 (1925), Τεύχη α'-β', Περίοδος Β'.
Πανηγυρικόν επί τη τεσσαρακονταετηρίδι της ιδρύσεως
της Χ.Α.Ε. • Σελ. 82-83

ΑΘΗΝΑ 1925

ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Οἱ συγκροτοῦντες τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρείαν αἰσθανόμεθα βαθυτάτην συγκίνησιν διὰ τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν, τὴν ὁποῖαν τὸ ἀνώτατον Πανδιδακτήριον ἀπονέμει εἰς αὐτήν, φελοξεν ὅν ἐν τῇ ἐπισήμῳ ταύτῃ αἰθούσῃ τὴν πανηγυρικὴν μας συγκέντρωσιν, πρὸς ἑορτασμὸν τῆς τεσσαρακονταετηρίδος τῆς Ἑταιρείας. Θερωῶς καὶ ἐγκαρδίως ἐκ μέρους τῆς Ἑταιρείας εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς, Κύριε Πρύτανι, διὰ τὴν τιμὴν ταύτην καὶ τοὺς ὑπὲρ τῆς Ἑταιρείας καλοὺς ὑμῶν λόγους οἵτινες ἀποτελοῦσιν ἀναγνώρισιν τοῦ σπουδαιοτάτου, ἀληθῶς, ἔργου τῆς Ἑταιρείας, ἔργου πνευματικοῦ τόσον συγγενοῦς πρὸς τὸ καθόλου ἔργον τοῦ Πανεπιστημίου, ὡς ὀρθῶς παρατηρήσατε. Ὁ πρῶτος καὶ κύριος ἐργάτης τῆς Ἑταιρείας, ὁ ἀείμνηστος Γεώργιος Λαμπάκης, ὁ ἀφιερῶσας τὴν ζωὴν του εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ὡς ὑφηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου, ἠγωνίσθη ὅπως καὶ ἐπιστημονικῶς ἀναπτύξῃ τὸ διαφέρον πρὸς τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν, ἀναμφιβόλως δὲ οὐ μικρὸν αἶ προσπάθειαι τοῦ ζηλωτοῦ ἐκείνου ἀνδρὸς συνετέλεσαν ὅπως, μικρὸν κατὰ μικρόν, ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη ὅτι ἔδει νὰ ὑπάρχῃ εἰδικὴ ἔδρα ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ διὰ τὴν Χριστιανικὴν Ἀρχαιολογίαν καὶ Τέχνην.

Τὸ ἔργον τῆς Ἑταιρείας μας, τὸ ὁποῖόν τινες ἐκ τῶν ἑορταστῶν παρακολουθοῦμεν ἀπὸ τριῶν καὶ ἐπέκεινα δεκαετηρίδων, συνετελέσθη, ἀληθῶς ὅπως ἀθοορύβως. Μετὰ συγκινήσεως δὲ ἀναμιμνησκόμεθα κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας, ἐκτὸς τοῦ Λαμπάκη, τοῦ πρώτου χρηματίσαντος προέδρου τῆς Ἑταιρείας Βαρούχα, καὶ τοῦ μετ' αὐτὸν Παπούδωφ, τοῦ σοφοῦ γέροντος Σακελίωνος, τοῦ Πασπάτη, τοῦ Ρενιέρη, τοῦ Βικέλα καὶ τῶν ἄλλων, οἵτινες εἰς πενιχρὸν δωμάτιον, παραχωρηθὲν ὑπὸ τοῦ προστάτου τῆς Ἑταιρείας, τοῦ ἀειμνήστου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ, παρὰ τὸν ἅγιον Γεώργιον Καρύτη καὶ ἀπέναντι τοῦ «Παρνασσοῦ», συνήρχοντο καὶ συνεσκέπτοντο περὶ αὐτῆς.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ ἀπελευθερωθεὶς καὶ ἀναγεννηθεὶς Ἑλληνισμὸς

ἐνθουσιωδῶς ἐστρέφετο πρὸς τὸ ἀρχαῖον κλασικὸν παρελθὼν καὶ ἐξή-
τει ν' ἀναζωογονήσῃ αὐτό, ἡ Χριστιανικὴ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία
ἐστρεψε τὴ προσοχὴν τοῦ Ἑθνους καὶ πρὸς τὸ χριστιανικὸν παρελθόν.
Χωρὶς ν' ἀποσπάσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ ἀπὸ τοῦ Παρθενῶνος τῆς
Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, ἐστρεψεν αὐτὴν καὶ πρὸς τὸν ὑπερθαύμα-
στον ναὸν τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κων]πόλει. Ἐκ παραλλήλου πρὸς
τὴν τότε μόλις ἀρξαμένην παρ' ἡμῖν ἐπιστημονικὴν κίνησιν καὶ πρὸς τὸ
παραλόγως περιφρονούμενον Βυζάντιον, εἰργάσθη καὶ ἡ Χριστιανικὴ
Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρεία διὰ τὴν ἀναζωογόνησιν τῶν ἀναμνήσεων
ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι ἀνασυνέδεσαν τοὺς ἱερωτάτους καὶ ἀδιαρρήκτους
δεσμοὺς τοῦ Ἑθνους πρὸς τὸ χριστιανικὸν παρελθὼν τοῦ Ἑλληνισμοῦ,
ἐστήριξε καὶ διέσωσε τὰ κινδυνεύοντα νὰ καταστραφῶσι χριστιανικὰ
μνημεῖα, ἰδίως δὲ τὴν Μονὴν Δαφνίου, καὶ περισυνέλεξεν ἀπανταχό-
θεν λείψανα καὶ μνημεῖα τῆς χριστιανικῆς τέχνης, ἀποτελοῦντα σήμε-
ρον τὸν συγκεντρωθέντα ἐν τῷ Βυζαντινῷ Μουσείῳ ἀνεκτίμητον θη-
σαυρόν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαι-
ολογικῆς Ἑταιρείας ὑπῆρξεν, ἀληθῶς, ὑψίστης σπουδαιότητος, ἀλλὰ
τὴν συνολικὴν αὐτοῦ παράστασιν καὶ ἐκτίμησιν ἀνέλαβεν ὁ Γεν.
Γραμματεὺς τῆς Ἑταιρείας κ. Φιλαδελφεὺς νὰ ἐμφανίσῃ ἐνώπιον ἡμῶν
ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου.

Διὰ τὸ ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας πρέπει
νὰ σεμνύνηται ἡ σύγχρονος ἡμῶν γενεά, ἐν ἣ ἀθορύβως συνετελέσθη,
ἐλπίζομεν δὲ καὶ εὐχόμεθα ὅπως διὰ τῆς δραστηριότητος τοῦ κ. Προέ-
δρου καὶ τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς προθύμου συμβολῆς τῶν μελῶν τῆς
Ἑταιρείας καὶ τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ὁ ἑορτασμός τῆς τεσσαρακονταε-
τηρίδος χρησιμεύσῃ ὡς ἀφετηρία νέας δράσεως τῆς Ἑταιρείας. Τιμὴ
καὶ δόξα εἰς τοὺς ἀειμνήστους συντελεστάς τοῦ ἔργου αὐτῆς, τιμὴ καὶ
δόξα εἰς τοὺς συνεχίζοντας καὶ μέλλοντας αὐτὸ νὰ συνεχίσωσι ἐπ' ἀγα-
θῷ τῆς ἑλληνικῆς χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας καὶ τέχνης, τῆς ἐπιστήμης
καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ καθόλου πολιτισμοῦ!
